

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2023 m. sausio 26 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas), Gedimino Sagačio ir Egidijos Tamošiūnienės, teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal ieškovės G. G. kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2022 m. balandžio 12 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės G. G. ieškinį atsakovei uždarajai akcinei bendrovei „Estetikos studija“ dėl neteisėto atvaizdo naudojimo ir žalos atlyginimo priteisimo.

Teisėjų kolegija

nustatė:

I. Ginčo esmė

1. Kasacinėje byloje sprendžiama dėl teisės normų, reglamentuojančių teisę į atvaizdą, negautų pajamų įrodinėjimą ir bylinėjimosi išlaidų paskirstymą, aiškinimo ir taikymo.
2. Ieškovė, patikslinusi ieškinį po to, kai byla apeliacinės instancijos teismo buvo grąžinta nagrinėti iš naujo, prašė priteisti iš atsakovės (*duomenys neskelbtini*) Eur žalos atlyginimą už neteisėtą ieškovės atvaizdo atgaminimą ir naudojimą, 6 proc. dydžio procesines palūkanas ir bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.
3. Ieškovė nurodė, kad 2018 m. balandį dalyvavo atsakovės renginyje, kuriame vyko fotosesija. Prieš prasidedant fotosesijai, ieškovė ir atsakovės vadovė B. P. žodžiu susitarė, kad renginio metu padarytas ieškovės su jai atliktu makiažu nuotraukas atsakovė galės paskelbti tik savo socialinėse paskyrose, t. y. „Facebook“, „Instagram“, ir išimtinai tik asmeniniam naudojimui. Ieškovė nedavė sutikimo atsakovei renginio metu padarytas ieškovės nuotraukas naudoti kitais, nei buvo susitarta, tikslais, įskaitant reklamą, tačiau 2019 m. lapkričio mėnesį atsitiktinai sužinojo, kad be jos žinios ir sutikimo minėto renginio metu padarytas nuotraukas atsakovė panaudojo komerciniams ir reklamos tikslais – reklaminiuose stenduose keturiuose renginiuose. Ieškovė patirtos ir iš atsakovės reikalaujamos priteisti žalos atlyginimo dydį pagrindė rinkos kainomis bei savo pačios gautomis pajamomis už produktų ir paslaugų reklamą, patirtą žalą apskaičiavo imdama minimalų (arba net mažesnę už minimalų), o ne vidutinį rinkos įkainį (*duomenys neskelbtini*) Eur ir šį įkainį daugindama iš 4 neteisėto atvaizdo panaudojimo epizodų. Iš (*duomenys neskelbtini*) Eur negautų pajamų atėmus (*duomenys neskelbtini*) Eur mokesčių, ieškovė būtų gavusi (*duomenys neskelbtini*) Eur. Atsakovė jau yra sumokėjusi ieškovei (*duomenys neskelbtini*) Eur, todėl ieškovė prašė priteisti likusią (*duomenys neskelbtini*) Eur sumą.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

4. Vilniaus miesto apylinkės teismas 2021 m. gruodžio 3 d. sprendimu ieškinį patenkino iš dalies; priteisė ieškovei (*duomenys neskelbtini*) Eur žalos atlyginimo ir procesines palūkanas; priteisė iš ieškovės atsakovei 5708,44 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.
5. Byloje nustatytos šios faktinės aplinkybės:
  - 5.1. atsakovė vykdo veiklą grožio prekių ir paslaugų teikimo srityje (be kita ko, teikia grožio salono ir kirpimo paslaugas, užsiima grožio prekių pardavimu, rengia mokymus specialistams);
  - 5.2. 2018 m. balandį atsakovės vadovė pakvietė ieškovę bendradarbiauti atsakovės organizuojamame renginyje, jo metu ieškovei jos sutikimu neatlygintinai atsakovės vadovė, naudodama „MAQPRO“ kosmetikos priemones, atliko makiažą ir rezultatą įamžino profesionalioje fotosesijoje;
  - 5.3. „MAQPRO“ kosmetikos priemonės yra pagrindinės kosmetikos priemonės, naudojamos atsakovės veikloje (tiek atliekant dekoratyvines kosmetines procedūras, tiek ir vykdant šio prekių ženklą kosmetikos prekybą);
  - 5.4. fotosesijos nuotraukos publikuotos socialiniuose tinkluose („Instagram“, „Facebook“);
  - 5.5. nuo 2018 m. lapkričio iki 2019 m. lapkričio atsakovė dalyvavo keturiuose profesionalų grožio mugėse (parodose), kuriose buvo naudojamas ir atsakovės veiklą reprezentuojantis kartono stovėlis, be kita ko, sudarytas iš atsakovės darbuotojų makiažo darbų nuotraukų, viena jų buvo fotosesijos su ieškove nuotrauka (stovėlio matmenys – 40 cm×60 cm; stendo matmenys – 500 cm×350 cm);
  - 5.6. Lietuvos parodų ir kongresų centre „Litexpo“ 2019 m. lapkričio 30 d. vykusiame „The Makeup Lovers“ renginyje ieškovė, atsakovės stende panačiusi savo nuotrauką, pareiškė pretenzijas dėl netinkamo ieškovės atvaizdo naudojimo; reaguojant į ieškovės pastabas, nedelsiant nutrauktas atitinkamos stendo dalies su nuotrauka naudojimas, stovėlio dalį su nuotrauka negrįžtamai sunaikinant;
  - 5.7. 2019 m. gruodį atsakovė iš ieškovės gavo (*duomenys neskelbtini*) Eur (su PVM) sumos PVM sąskaitą faktūrą, išrašytą už nuotraukos panaudojimą; dėl šios sąskaitos tarp ieškovės ir atsakovės vadovės kurį laiką vyko elektroninis susirašinėjimas; 2020 m. vasario 27 d. pavedimu ieškovei už jos atvaizdo panaudojimą pervesta (*duomenys neskelbtini*) Eur;

- 5.8. byloje ieškovė pradinių ieškinių buvo pareiškusi turinio ir neturinio pobūdžio reikalavimus; bylą išnaginėjus pirmą kartą buvo atmestas ieškovės neturtinis reikalavimas uždrausti atsakovei naudoti ieškovės atvaizdą reklamoje bei kitais tikslais socialiniuose tinkluose; bylos dalis dėl turtinių reikalavimų grąžinta pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo; vėliau ieškovė patikslino ieškinį – susiaurino atsakovės neteisėtų veiksmų apimtį (iš 8 epizodų liko 4) ir kartu padidino už šiuos neteisėtus veiksmus atlyginti reikalaujamos turinės žalos dydį;
- 5.9. atsakovė pripažino patikslintame ieškinyje nurodytus neteisėtus veiksmus, t. y. kad panaudojo stovėlį su nuotrauka keturiuose renginiuose, taigi teismas nurodytus atsakovės neteisėtus veiksmus laikė įrodytais (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir **CPK**) 178, 187 straipsniai).
6. Ginčo dalyku pagal patikslintą ieškinį yra ieškovės nuostolių, patirtų dėl nuotraukos panaudojimo keturiuose renginiuose, dydis.
7. Byloje iš esmės nebuvo ginčo dėl to, kad ieškovė yra žinomas Lietuvoje asmuo ir leidžia naudoti savo atvaizdą tik gaudama už tai naudą – ieškovė yra nuomonės formuotoja, turinti daug sekėjų socialiniuose tinkluose (daugiau kaip 163 000 sekėjų socialiniame tinkle „Instagram“, taip pat daugiau nei 26 000 stebėtojų socialiniame tinkle „Facebook“), taip pat neteisėtų veiksmų atlikimo metu buvo ir LNK televizijos laidos „(duomenys neskelbtini)“ vedėja, viešai skelbiamais duomenimis, 2019 metais (neteisėtų veiksmų padarymo metu) buvo tarp dešimties įtakingiausių nuomonės formuotojų Lietuvoje.
8. Nagrinėjamu atveju ieškovės atvaizdas panaudotas turint komercinį interesą – reklamuojant atsakovės paslaugas ir jos naudojamos kosmetikos prekių ženklą, dėl to teismas pripažino, kad ieškovės lūkestis gauti pajamų už sutikimą naudoti jos atvaizdą atsakovės pagamintame stende renginių metu yra pagrįstas. Tačiau teismas nesutiko su ieškovės teiginiu, kad ji nebuvo davusi sutikimo naudoti jos atvaizdą komerciniais (reklamos) tikslais atsakovės valdomose socialinių tinklų paskyrose. Teismas pripažino, kad ieškovės sutikimas fotosesijos nuotraukas publikuoti atsakovės valdomų socialinių tinklų paskyrose gali ir turi būti aiškinamas kaip sutikimas, apimantis ir šių fotosesijos nuotraukų su jos atvaizdu naudojimą reklaminiams tikslais, nes ieškovės atvaizdo paskelbimas atsakovės valdomose socialinių tinklų paskyrose (kai tai daroma tiesiogiai, su nuorodomis į ieškovę ir sudaro skelbiamo pranešimo esmę ir pagrindą) ir gali reikšti tik atsakovės veiklos arba atsakovės platinamų (veikloje naudojamų) priemonių reklamą. Be to, ieškovės fotosesija taip pat buvo atlikta ne asmeniniais, o komerciniais atsakovės ir jos vadovės, kaip profesionalios makiažo specialistės, interesais. Atitinkamai, ieškovei duodant sutikimą šias nuotraukas skelbti atsakovės valdomose socialinių tinklų paskyrose, jai turėjo būti aišku ir suprantama, kad nuotraukos verslą vykdančio subjekto – atsakovės – valdomose paskyrose bus skelbiamos komerciniais tikslais. Be to, ieškovė negalėjo paaiškinti, kuo gali pasireikšti jos atvaizdo naudojimas komercinio subjekto veikloje „asmeniniais“ tikslais. Teismo vertinimu, ieškovė sutikimą dėl fotosesijos nuotraukų komercinio naudojimo socialiniuose tinkluose vienareikšmiškai patvirtino ir savo konkludentiniais veiksmais, kai ji bent ant trijų atsakovės valdomoje socialinio tinklo „Instagram“ paskyroje publikuotų fotosesijos nuotraukų, iš kurių akivaizdu, jog jos naudotos reklaminiams tikslais (reklamuojant tiek atsakovės grožio saloną, tiek „MAQPRO“ kosmetikos priemones – tai matyti iš reklaminių prierasų po įrašais „estetikosstudija“, „maqpro“ ir „maqprolietuva“), paspaudė „patinka“, tai rodo, jog ieškovei buvo žinoma apie jos atvaizdo naudojimą atsakovės socialiniuose tinkluose ir tokio atvaizdo naudojimo kontekstą ir ji tam pritarė konkludentiniais veiksmais.
9. Taigi teismas konstatavo, kad ieškovė buvo davusi sutikimą fotosesijos nuotraukas naudoti reklaminiams tikslais, tačiau ne konkrečiai renginiuose, o jas skelbiant atsakovės valdomose socialinių tinklų paskyrose.
10. Minėta, atsakovė yra pripažinusi savo neteisėtus veiksmus. Atsakovės teigimu, toks įvykis buvo akivaizdžiai nepiktybinis ir įvyko dėl neaiškiai apibrėžto ir atsakovės, atsizvelgiant į ilgalaikius šalių bendradarbiavimo santykius, galbūt pernelyg lanksčiai interpretuoto ieškovės sutikimo dėl jos atvaizdo panaudojimo. Teismas nesutiko su ieškovės pozicija, kad atsakovė nagrinėjamu atveju elgėsi piktybiškai, turėjo tikslą nuslėpti nuo ieškovės jos atvaizdo panaudojimą reklamuojant atsakovės veiklą ir atsakovės veikloje naudojamą kosmetikos prekių ženklą bei siekį pasipelnyti iš ieškovės atvaizdo. Teismas nustatė, kad atsakovė į visas ieškovės pretenzijas argumentuotai reagojo, pripažino žalos faktą, tačiau šalims nepavyko rasti sutarimo dėl ieškovei padarytos turinės žalos dydžio.
11. Teismas, išanalizavęs ir įvertinęs į bylą pateiktus įrodymus, pažymėjo, kad ieškovė į bylą nėra pateikusi įrodymų, kurie pagrįstų atlygį ieškovei už jos atvaizdo panaudojimą bent kiek panašiomis į šį ginčą aplinkybėmis. Teismo vertinimu, nagrinėjamo ginčo atveju byloje tiksliai apskaičiuoti atlygį už atvaizdo panaudojimą nurodyto pobūdžio renginiuose nėra galimybės, nes tokių paslaugų kaina yra šalių susitarimo dalykas ir nėra konkretaus, fiksuoto dydžio, kuris būtų nustatytas ir reglamentuotas. Ieškovės į bylą pateikti duomenys apie jos iš atvaizdo naudojimo reklamos (komerciniais) tikslais gautas pajamas neleidžia šių pajamų pagrindu nustatyti atsakovės nuotraukos panaudojimu ieškovei padarytos žalos dydžio, kadangi, teismo vertinimu, iš esmės ir akivaizdžiai skiriasi informacijos (reklamos) sklaidos mastai (pasiektos auditorijos dydis). Teismas pažymėjo (tai patvirtina ir ieškovės į bylą pateiktų paslaugų teikimo sutarčių sąlygos), jog nuomonės formuotojo atlyginimo dydis labai priklauso nuo to, kiek pats asmuo įdeda pastangų ir darbo į reklamą, ar investuoja į kitus susijusius dalykus, todėl vien ieškovės pateiktose PVM sąskaitose faktūrose nurodomų sumų pagrindu negalima spręsti apie galimus ieškovės įkainius už jos atvaizdo panaudojimą renginio stende.
12. Teismas pažymėjo, kad asmens atvaizdo panaudojimo renginio stende kaina neabejotinai priklauso nuo daugelio kriterijų, tokių kaip: stendų skaičius, stendo dydis, raiška, apipavidalinimas, stendo aplinka, tai, ar naudojamas stendas yra vienintelis, ar jis yra pateikiamas kaip didelio stendo su kitų asmenų atvaizdais dalis, kokioje erdvėje jis naudojamas, ar stende yra asmens vardas ir pavardė, ar galima lengvai atpažinti asmenį, ar naudojamas reklamuojamos prekės ženklas, kokio dydžio auditoriją realiai gali pasiekti (renginio dydis), ar renginys atviras, ar riboto patekimo (pavyzdžiui, su įsigytu bilietu), renginio (stendo panaudojimo) trukmė, taip pat ar asmuo, kurio atvaizdas naudojamas, turi intis kokių nors papildomų veiksmų stendo parengimo tikslu ir kita.
13. Teismo vertinimu, ieškovės pateikti įrodymai – atsakymai iš UAB „Nuomonės lyderiai“, UAB „Berta AND“ ir MB „Viskas apie“ – negali būti laikomi patikimais ir pakankamais ieškovės įkainių už nuotraukos panaudojimą renginiuose dydžiui nustatyti, nes juose nurodomi įkainiai už kitokio pobūdžio ir trukmės atvaizdo panaudojimą (pvz., kaina už lauko reklamos stendo vieno mėnesio panaudojimą), nenurodyta, į kokius kriterijus atsizvelgta nurodant sumas (neaiškus stendo dydis, vieta ir kita).
14. Šioje byloje nagrinėjamas nuotraukos panaudojimas stende ribotos prieigos renginiuose, į kuriuos patekimas ribojamas bilietais ir kuriuose dalyvavo ribotas ir palyginti nedidelis skaičius žmonių.
15. Teismo vertinimu, į bylą pateikti šalių įrodymai dėl „(duomenys neskelbtini)“ reklamos kampanijoje, už kurią ieškovei buvo sumokėta (duomenys neskelbtini) Eur, naudoto ieškovės atvaizdo patvirtina, jog šioje reklamos kampanijoje ieškovės atvaizdas buvo naudojamas daug didesne apimtimi nei ieškovės atvaizdas renginių metu – mažiausiai 4 plakatai vienuose didžiausių prekybos centru; minutės trukmės reklaminių fotosesijos įrašais, skelbiamas socialiniuose tinkluose; 3 mėnesius – „Facebook“ viršelio nuotrauka; kas kelias savaites ar kas savaitę keturis mėnesius – įvairūs „Facebook“ laiko juostos įrašai; pati ieškovė reklamavo „(duomenys neskelbtini)“ savo „Instagram“ paskyroje bent trijuose įrašuose su nuotraukomis, viename jų kvietė dalyvauti žaidime; bent keturi straipsniai apie mados tendencijas su ieškovės komentarais bei iliustruoti jos atvaizdu. Beveik analogiškos sumos ieškovė reikalauja šioje byloje už tai, kad jos nuotrauka su jos atvaizdu ir atsakovės vadovės darytu makiažu buvo demonstruojama uždarose grožio parodose kartu su kitomis nuotraukomis, iš viso vienuolika dienų ir kelias valandas, tačiau, teismo vertinimu, minėtu atveju atvaizdo panaudojimo apimtys ir sklaidos masto negalima sulyginti.
16. Teismas taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad dalis ieškovės pateiktų sutarčių ir duomenų yra 2020 m. ir vėlesnio laikotarpio, todėl nėra aktualūs nagrinėjamai bylai, be to, pagal viešai prieinamą informaciją, nuomonės formuotojų kainos 2021 m. padidėjo iki 40 proc.
17. Teismas, apibendrinęs ieškovės į bylą pateiktus įrodymus, nusprendė, jog ieškovės reikalaujama (duomenys neskelbtini) Eur suma už jos atvaizdo panaudojimą viename nurodyto pobūdžio ir trukmės renginyje nurodytu atvaizdo formatu negali būti vertinama kaip reali ir adekvati

(CPK 178, 185 straipsniai).

18. Įvertinęs aptartus šalių argumentus ir į bylą pateiktus įrodymus, teismas pripažino, kad (*duomenys neskelbtini*) Eur suma yra pagrįsta ir pakankama ieškovės patiriams nuostoliams kiekvieno atskiro renginio metu atlyginti. Šią sumą padauginus iš 4 neteisėto ieškovės atvaizdo panaudojimo epizodų, susidaro (*duomenys neskelbtini*) Eur suma, iš šios atskaičius ieškovei tenkančią jos vykdomos veiklos mokestinę naštą (23 proc.), ieškovės negautų pajamų suma sudaro (*duomenys neskelbtini*) Eur. Atėmus tai, ką atsakovė jau yra sumokėjusi ieškovei, lieka (*duomenys neskelbtini*) Eur, todėl ši suma kaip turinės žalos (nuostolių) atlyginimas priteistina ieškovei iš atsakovės.
19. Taip buvo patenkinta 17,03 proc. ieškovės patikslinto ieškinio reikalavimų, atitinkamai atmesta 82,97 proc. reikalavimų.
20. Teismas, įvertinęs visą bylos nagrinėjimo eigą, nenustatė pagrindo nukrypti nuo CPK 93 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos bylinėjimosi išlaidų paskirstymo taisyklės. Teismas įvertino tai, kad ieškovės pradinio ieškinio neturtinio pobūdžio reikalavimas dėl atvaizdo naudojimo uždraudimo buvo atmestas, o apeliacinės instancijos teismui grąžinus turtinius reikalavimus nagrinėti iš naujo, ieškovė susiaurino nagrinėjamo ieškinio faktinį pagrindą, reiškiama turtinio reikalavimo pagrindu palikdama tik tuos atsakovės neteisėtus veiksmus, kuriuos atsakovė pripažino dar iki ieškinio teismui pareiškimo ir ieškovei už juos net atlygino dalį žalos. Būtent dėl ieškovės pradiname ieškinyje neaiškiai suformuluoto ieškinio faktinio pagrindo dėl likusios dalies atsakovės tariamų neteisėtų veiksmų atsakovė turėjo visapusiškai gintis nuo tokių ieškovės kaltinimų. Teismo vertinimu, didžiosios dalies atsakovės patirtų bylinėjimosi išlaidų susidarymą lėmė atsakovės gynybinės pozicijos argumentavimas ir palaikymas atsakovei nesutinkant su atskirais ieškovės kaip neteisėtais nurodytais atsakovės veiksmais, kurie patikslintu ieškiniu ieškovės buvo pašalinti iš bylos nagrinėjimo dalyko, taip pat ieškovės ieškinio patikslinimas ir su tuo susijusių naujų įrodymų teikimas jau po bylos grąžinimo iš apeliacinės instancijos teismo naujam nagrinėjimui. Teismas nusprendė, kad abiejų šalių bylinėjimosi išlaidų išauginą lėmė būtent ieškovės netinkamas procesinių pareigų vykdymas (aiškių reikalavimų pagrindų nesuformulavimas bei pakankamų ir aktualių įrodymų dėl nuostolių dydžio nepateikimas laiku). Dėl to teismas nusprendė, kad net ir nustatius atsakovės neteisėtus veiksmus – ieškovės teisės į atvaizdą pažeidimą, atsižvelgiant į tai, kad šių neteisėtų veiksmų fakto ir apimties, nurodytos patikslintame ieškinyje, atsakovė niekada neginčijo, taip pat įvertinus tai, kad atsakovė nuo pat pradžių pripažino patikslintame ieškinyje nurodytais neteisėtais veiksmais padarytos žalos faktą, o ginčas buvo tik dėl nuostolių dydžio, nėra pagrindo nukrypti nuo CPK 93 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos bylinėjimosi išlaidų paskirstymo taisyklės, kurios taikymas nagrinėjamu atveju, teismo vertinimu, atitinka teisingumo principą ir šalių procesinį elgesį byloje.
21. Teismas atsižvelgė į tai, kad nagrinėjant pradinį ieškinį buvo pareikšti turtinio ir neturtinio pobūdžio reikalavimai, kurie vertintini kaip savarankiški ir lygiaverčiai reikalavimai, todėl paskirstydamas bylinėjimosi išlaidas, šalių patirtas nagrinėjant bylą pagal pradinį ieškinį pirmosios instancijos teisme, teismas vertino, jog ieškovė turi teisę į 17,03 proc. teisinės pagalbos išlaidų, skaičiuojant nuo pusės jos patirtų išlaidų sumos, atlyginimą; o atsakovė turi teisę į pusę jos patirtų teisinės pagalbos išlaidų atlyginimo už atmetą neturtinį reikalavimą ir papildomai į 82,97 proc. jos patirtų teisinės pagalbos išlaidų, skaičiuojant nuo pusės patirtų teisinės pagalbos išlaidų sumos, atlyginimo.
22. Atlikus šalių priešpriešinių vienas kitą reikalavimų dėl bylinėjimosi išlaidų įskaitymą, atsakovei iš ieškovės priteista 5708,44 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.
23. Vilniaus apygardos teismas, išnagrinėjęs bylą pagal ieškovės apeliacinį skundą, 2022 m. balandžio 12 d. nutartimi pirmosios instancijos teismo sprendimą paliko nepakeistą; priteisė atsakovei iš ieškovės 2611,66 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.
24. Apeliacinės instancijos teismas nurodė, jog atsakovė ieškovės atvaizdą gavo teisėtai, jos sutikimu organizavusi fotosesiją, ši fotosesija buvo organizuota turint komercinį tikslą – makiažo produkcijos reklamą. Ieškovė buvo davusi sutikimą naudoti savo atvaizdą socialiniuose tinkluose, dėl to atsakovės veiksmai tik iš dalies (dėl atvaizdo panaudojimo tikslų, būdo) neatitiko ieškovės valios, bet iš esmės nepažeidė jos sutikimo (nors ir riboto).
25. Apeliacinės instancijos teismas sutiko su pirmosios instancijos teismo išvada, kad ieškovės nurodytos negautos pajamos gali būti vertinamos kaip patirti nuostoliai (CK 6.249 straipsnio 1 dalis), nes įrodytas nuostolių, patirtų negautos naudos forma, realumas; kad asmens atvaizdo panaudojimo renginio stende kaina priklauso nuo tam tikrų kriterijų.
26. Apeliacinės instancijos teismas taip pat sutiko su pirmosios instancijos teismo atliktu įrodymų vertinimu; pažymėjo, jog ieškovė nepateikė įrodymų, pagrindžiančių užmokestį už atvaizdo naudojimą visiškai analogiškomis kaip šioje byloje sąlygomis, dėl to pirmosios instancijos teismas turėjo ne tik teisę, bet ir pareigą koreguoti ieškovės pateiktoje medžiagoje nurodytą užmokestį pagal faktines bylos aplinkybes.
27. Byla išspręsta ne ieškovės naudai, todėl jos turėtos bylinėjimosi išlaidos neatlygintos, atsakovei priteista 2611,66 Eur su bylos nagrinėjimu apeliacinės instancijos teisme susijusių bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

III. Kasacinio skundo ir atsilepimo į jį teisiniai argumentai

28. Ieškovė kasaciniu skundu prašo panaikinti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2021 m. gruodžio 3 d. sprendimą, Vilniaus apygardos teismo 2022 m. balandžio 12 d. nutartį ir grąžinti bylą iš naujo nagrinėti apeliacinės instancijos teismui. Kasacinis skundas yra grindžiamas šiais argumentais:
  - 28.1. Bylą nagrinėję teismai nepagrįstai laikė, jog ieškovės sutikimas užfiksuoti jos atvaizdą ir naudoti jį asmeninio darbų aplanko demonstravimo tikslais reiškė ir ieškovės ribotą sutikimą dėl jos atvaizdo atgaminimo ir naudojimo komercinės reklamos tikslais, toks vertinimas prieštarauja CK 2.22 straipsnio turiniui bei kasacinio teismo praktikai šios kategorijos bylose. Remiantis kasacinio teismo praktika, asmens sutikimas fotografuotis nereiškia ir tokio asmens sutikimo nuotrauką bet koku būdu atgaminėti, parduoti, demonstruoti, spausdinti. Teismų turėjo būti vertinama, ar būtent ieškovės atvaizdo atgaminimo ir panaudojimo veiksmai komercinės reklamos tikslais keturiuose renginiuose, o ne atvaizdo gavimas ar panaudojimas asmeninio darbų demonstravimo tikslais ne iš dalies, o visa apimtimi atitiko ieškovės valią. Sutikimas negali būti ribotas, o turi būti visiškas ir gautas dėl kiekvieno skirtingo atvaizdo atgaminimo ar panaudojimo atskirai ir visa apimtimi. Neteisingai nustatyta atsakovės neteisėtų veiksmų apimtis nulėmė ir netinkamo dydžio žalos nustatymą.
  - 28.2. Turinės žalos dydį teismai nustatė pagal ieškovės ankstesnes pajamas, o ne pagal teisingumo, protingumo ir sąžiningumo kriterijus, neatsižvelgdami į tai, jog žalos dydžio konkrečiai nustatyti nėra įmanoma, nes ieškovė analogiškų paslaugų neteikia, o atlyginimo dydis priklauso nuo šalių valios. Taip pat teismai netinkamai vertino bylos įrodymus ir padarė išvadą, kad reikalaujamos turinės žalos dydžio sunažinimui turi įtakos vienintelis netiesioginis įrodymas – ankstesnis ieškovės gautas atlygis už skirtingo pobūdžio paslaugas. Toks įrodymų vertinimas lėmė CPK 176 straipsnio 1 dalies, 180 straipsnio bei 185 straipsnio 1 dalies normų netinkamą taikymą ir aiškinimą. Teismų praktikoje pripažįstama, kad atsakovas, neteisėtai panaudodamas ieškovo atvaizdą reklamoje, atima iš ieškovo galimybę gauti turtinį atlygį už reklamai panaudotą jo atvaizdą, kadangi įprastai atvaizdas reklamos tikslais panaudojamas tik atlygintinio sandorio pagrindu. Pagrindinis kriterijus, kuriuo teismas turėtų vadovautis nustatydamas turinės žalos dydį bylose, kuriose teisė į turinės žalos atlyginimą nukentėjusiajam kyla dėl jo teisės į atvaizdą pažeidimą, yra nukentėjusiojo valia dėl jo atvaizdo panaudojimo. Ieškovo valią tiesiogiai apibūdina ieškovo pareikšto reikalavimo dydis. Atsižvelgiant į tai, jog nuostoliai negali būti apskaičiuoti konkrečiai ir yra nustatomi tik abstrakčiai, remiantis kasacinio teismo išaiškinimu, ieškovė nagrinėjamoje byloje neturėjo pareigos įrodyti nuostolių dydžio, nes nuostolių dydį nustato teismas pagal CK 1.5 straipsnio 3 dalyje įtvirtintus protingumo, teisingumo ir sąžiningumo principus. Nors šioje byloje padaryti nuostoliai yra piniginiai, ieškovė objektyviai neturėjo galimybės jų tiksliai įvertinti pinigais, nes, kaip ir konstatavo teismai,

ieškovė analogiškų paslaugų neteikia. Teismo sprendimas sumažinti ieškovės reikalaujamos turinės žalos dydį iš esmės buvo priimtas remiantis vos vienu įrodymu, kurį į bylą pateikė pati ieškovė, – sąskaita už ieškovės atvaizdo naudojimą „duomenys neskelbtini“ reklamos kampanijoje. Šis įrodymas į bylą pateiktas įrodyti, jog ieškovė nedirba su viešai nežinomais ir neturinčiais reputacijos prekių ženklais, todėl nelaikytinas tiesioginiu įrodymu, o vien netiesioginio įrodymo pagrindu negalėjo būti įrodyta aplinkybė, suteikianti pagrindą sumažinti reikalaujamos atlyginti žalos dydį.

28.3. Teismai, neatsižvelgdami į tai, kad pripažino ieškovės asmens neturtinių teisių pažeidimą, bylinėjimosi išlaidas tarp šalių paskirstė taip, kad ieškovė prarado visą jai priteistą kompensaciją ir liko skolinga daugiau kaip 8000 Eur atsakovei. Toks bylinėjimosi išlaidų paskirstymas neatitinka teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principų. Tiek Lietuvos Aukščiausiojo Teismo, tiek Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – ir EZTT) praktikoje laikomasi nuoseklios pozicijos, jog taisyklės „pralaimėjęs moka“ taikymas, griežtai laikantis proporcingo bylinėjimosi išlaidų priteisimo pagal patenkintus (atmestus) reikalavimus, byloje dėl neturtinės žalos atlyginimo dėl žalos atlyginimo specifikos, kai žalos dydis nustatomas abstrakčiai ir žalos dydį galutinai nustato teismai, gali lemti neproporcingą asmens teisės į teisminę gynybą suvaržymą. Todėl absoliutus CPK 93 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos taisyklės taikymas nėra leistinas, kai tai yra neproporcinga, atsižvelgiant į ginčo faktines aplinkybes ir ginčo pobūdį. Šiuo atveju CPK 93 straipsnio 2 dalies taikymas laikytinas visiškai neproporcingu, nes ieškovė, kuri yra silpnesnioji teisinio santykio su atsakove šalis, įrodė neteisėtus atsakovės veiksmus, taip pat įrodė, kad tokiais veiksmais jai buvo padaryta žala, tačiau ir toliau liko su turiniais praradimais, atsiradusiais dėl to, kad vienintelis kelias apginti pažeistas teises buvo kreipimasis į teismą. Byloje, kurioje nukentėjusiojo teisė į turinį žalos atlyginimą kyla dėl neturtinės teisės (teisės į atvaizdą) pažeidimo, dėl priteistinos žalos specifinio pobūdžio nėra įmanoma nustatyti konkretaus padarytos žalos dydžio, todėl priteistą turinės žalos atlyginimo dydį, neviršydamos ieškovo reikalaujamos priteisti sumos, nustato teismai. Atsižvelgiant į tai, kad ieškovė neturėjo realių objektyvių galimybių nustatyti konkretaus žalos dydžio dėl jos abstraktaus pobūdžio, teismui tenkinus reikalavimą bent iš dalies, laikytina, jog ieškovės reikalavimas bendrąja prasme buvo patenkintas, t. y. egzistuoja pagrindas bylą laimėjusiaja šalimi pripažinti ieškovę, o teismai paskirstydami bylinėjimosi išlaidas turėjo remtis teisingumo, protingumo ir sąžiningumo bei teisės į teisminę gynybą principais ir nuspręsti, kad ieškovei priteistinas visų jos byloje patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimas iš atsakovės. Priešingu atveju pažeidėjas skatinamas daryti tokio pobūdžio pažeidimus, nes tai jam realiai nesukelia rimtų teisinių pasekmių.

28.4. Be to, apeliacinės instancijos teismas netinkamai taikė CPK 98 straipsnio 2 dalies nuostatą, nustatydamas bylinėjimosi išlaidų atlyginimo maksimalų priteistą dydį, – nepagrįstai atsakovei iš ieškovės priteisė didesnę, nei yra nustatyta Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2015 m. kovo 19 d. įsakymo Nr. 1R-77 patvirtintose Rekomendacijose dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) maksimalaus dydžio (toliau – Rekomendacijos), advokato pagalbai apmokėti bylos nagrinėjimo apeliacinės instancijos teisme išlaidų atlyginimą.

29. Atsakovė atsiliepimu į kasacinį skundą prašo jį atmesti; priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidų atlyginimą. Atsiliepimas grindžiamas šiais argumentais:

29.1. Pirmoji kasaciniame skunde keliama problema – dėl neva netinkamai nustatytos sutikimo naudoti atvaizdą apimties – byloje neegzistuoja. Byloje buvo sprendžiamas klausimas tik dėl žalos už neteisėtą ieškovės atvaizdo panaudojimą keturiuose renginiuose dydžio. Šiuos neteisėtus veiksmus bei žalos faktą atsakovė pripažino dar iki bylos iškėlimo teisme ir atlygino, jos įsitikinimu, daugiau nei pakankamo dydžio nuostolius ieškovei. Byloje nėra duomenų, kad teismų sprendimams dėl žalos dydžio įtaką turėjo apeliacinės instancijos teismo nutartyje paminėtas sakiny; iš jo visiškai aišku, jog dėl ieškovės sutikimo apimties pasisakyta ieškovės atvaizdo teisėto gavimo kontekste, darant išvadą, kad atsakovė patį ieškovės atvaizdą gavo teisėtai, tačiau, kaip patvirtina kiti nutartyje nurodomi argumentai, dėl konkretaus nuotraukos panaudojimo renginiuose būdo ieškovės sutikimo nebuvo.

29.2. Nagrinėjamoje byloje ieškovės patirtų negautų pajamų dydį yra ir buvo galima įrodyti (net jeigu ne 100 proc. tikslumu), tačiau ieškovė jai tenkančios įrodinėjimo pareigos neįvykdė, pati pasirinkdama neteikti turimų bylai reikšmingų įrodymų, nors to prašė tiek atsakovė, tiek siūlė teismai. Ieškovės paslaugų rezultatas daugeliu atvejų yra objektyviai išreikštas: įrašas su nuotrauka socialiniuose tinkluose, straipsnis žiniasklaidos priemonėse ar pan. Nors tai nėra tapatu nuotraukos panaudojimui renginiuose, tačiau tokie atvejai gali būti palyginami, įvertinant reklamos sklaidos parametrus (auditoriją, reklamos trukmę), ieškovės indėlį (ar ieškovė turi atlikti tam tikrus papildomus veiksmus – skelbti konkursus, atrinkti laimėtojus, vykti į renginius ir pan.), reklamuojamo ženklo žinomumą (jei, kaip teigia ieškovė, tai išties turi įtakos kainai) ir t. t. Be to, ieškovės siūloma taisyklė, kad negautų pajamų dydžiui nustatyti esminis kriterijus yra kreditoriaus nurodyta jokiais įrodymais nepagrįsta suma, prieštarautų pačiai civilinės atsakomybės esmei, pažeistų laisvo įrodymų vertinimo principą, nes suteiktų *prima facie* galią šalies paaiškinimams, nors CPK *prima facie* galią suteikia tik oficialiems rašytiniams įrodymams. Tai yra nuostoliai, kurie apibūdinami ne kaip tokie, kurių neįmanoma tiksliai įvertinti pinigais, o nebent kaip „nuostoliai, kurių dydžio šalis negali tiksliai įrodyti“ (CK 6.249 straipsnio 1 dalis). Nuostoliai, kurių dydžio neįmanoma tiksliai įvertinti pinigais, nėra ir negali būti tapatinami su nuostoliais, kurių dydžio šalis negali tiksliai įrodyti. Viena vertus, ieškovė teigia, kad ji negalinti įrodyti tikslaus nuostolių dydžio ir to daryti neturinti (dydį nustato teismai), kita vertus, teigia, jog atsakovė turi pateikti įrodymus, kurie paneigtų ieškovės reikiamo reikalavimo dydį, taigi, prieštarauja pati sau. Faktas, kad ieškovė apskritai nebūtų sutikusi dėl tokio atvaizdo naudojimo, galėtų turėti įtakos nebent neturtinės žalos faktui ir dydžiui, tačiau ne turinės žalos dydžiui. Taip pat, priešingai nei teigia ieškovė, teismai, sprenddami dėl žalos dydžio, neapsiribojo vos vieno įrodymo vertinimu, o tokį sprendimą priėmė atsižvelgdami į daugybę kriterijų bei įvertindami byloje esančių įrodymų visumą. Teismai tinkamai aiškino ir taikė tiek CK 6.249 straipsnio 1 dalį, tiek įrodinėjimą reglamentuojančias taisykles, visiškai pagrįstai nusprendė, kad ieškovė, nors ir turėjo galimybę įrodyti, tačiau neįrodė patirtų nuostolių dydžio. Jokio teisinio ar faktinio pagrindo atleisti ieškovės nuo įrodinėjimo naštos nėra. Teismai vertino galimybę remtis ieškovės į bylą pateiktais sąskaitomis faktūromis, tačiau tokius duomenis laikė nepakankamais; argumentuotai atmėtė galimybę remtis ieškovės pateiktais bendrovių atsakymais apie esą nuomonės formuotojų paslaugų kainas rinkoje dėl jų nepatikimumo; nurodė, kodėl negali remtis kita dalimi ieškovės pateiktų įrodymų; įvardijo kriterijus, nuo kurių priklauso asmens atvaizdo panaudojimo renginio stende kaina. Atsakovės pateiktų įrodymų dėl „duomenys neskelbtini“ reklamos kampanijos masto ieškovė nekvestionavo; tai, ar šie įrodymai yra laikytini tiesioginiais ar netiesioginiais, neturi teisinės reikšmės jų vertinimui šioje byloje, nes tokio įrodymo, kuris tiesiogiai galėtų patvirtinti žalos dydį šioje byloje, apskritai nebuvo.

29.3. Kasaciniame skunde keliamas klausimas dėl bylinėjimosi išlaidų skirstymo turi būti papildytas bent keliais teisiškai reikšmingais papildomais elementais: ar teisinga yra proporcingai skirstyti bylinėjimosi išlaidas, kai dalis ieškovės reikalavimų (reikalavimas dėl teisiųjų išlaidų iki bylos iškėlimo bei dėl uždraudimo atlikti veiksmus) buvo atmesta; ieškovė įpusėjęs procesui atsisakė toliau byloje remtis didžiąja dalimi neteisėtų veiksmų, pateikdama patikslintą ieškinį ir susiaurindama neteisėtų veiksmų apimtį iki atsakovės pripažintų; ieškovė nesąžiningai naudojosi procesinėmis teisėmis, pavėluotai vis pildydama bylos medžiagą; atsakovė siekė ginčą išspręsti taikiai, atlygino dalį žalos dar iki bylos iškėlimo; byloje nebuvo ginčo dėl neteisėtų veiksmų ir žalos fakto, t. y. vyko ginčas tik dėl žalos dydžio; ieškovė, turėdama galimybę pateikti pilnus ir visapusiškus, teikė fragmentiškus, nepilnus, klaidinančius ir neišsamius įrodymus dėl žalos dydžio, todėl teismai priteisė tik dalį prašomų priteisti negautų pajamų. Būtent remdamasis išvardytais kriterijais teismai grindė bylinėjimosi išlaidų paskirstymą proporcingai patenkintam reikalavimui. CPK įtvirtinta taisyklė „pralaimėjęs moka“ taikoma tiek patenkintų reikalavimų daliai, tiek atmestų reikalavimų daliai, nes dėl atmestų (ar ieškovės atsisakytų) reikalavimų dalies ieškovė laikoma pralaimėjusia. Kasaciniame skunde nekeliamas klausimas dėl to, ar tokie kriterijai yra teisiškai reikšmingi, nebandoma paneigti sprendimo argumentų dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo. Ieškovė remiasi klaidingu faktu, kad įrodinėjo ir įrodė atsakovės neteisėtus veiksmus ir žalos faktą, nors juos atsakovė visuomet pripažino. Bet kuriuo atveju, bylinėjimosi išlaidų paskirstymui turinės žalos reikalavimo atveju negali būti pagal analogiją taikomos bylinėjimosi išlaidų paskirstymo taisyklės esant neturtiniam reikalavimui, nes dar labiau išplėtus išimties taikymo ribas bus apskritai paneigta CPK įtvirtinta „pralaimėjęs moka“ taisyklė. Bylinėjimosi išlaidų paskirstymas šioje byloje nepažeidė ieškovės teisės kreiptis į teismą, nėra jokio teisinio pagrindo pagal analogiją taikyti EZTT ar Lietuvos Aukščiausiojo Teismo išaiškinimus dėl bylinėjimosi

išlaidų paskirstymo neturtinių reikalavimų byloje. Reikalavimas dėl negautų pajamų atlyginimo už neteisėtą atvaizdo naudojimą ir reikalavimas dėl neturtinės žalos atlyginimo negali būti laikomi tapačiais abstraktumo ir neapibrėžtumo prasme. EŽTT bei jo praktika paremti Lietuvos Aukščiausiojo Teismo išaiškinimai laikytini specialiosiomis taisyklėmis bendrųjų bylinėjimosi išlaidų paskirstymo taisyklių atžvilgiu. Specialiosios normos pagal analogiją netaikomos (lot. *exceptiones non sunt extendendae*), išskyrus išimtinis atvejus, kai tam yra labai svarių argumentų. Blogesnėje padėtyje ieškovė atsidūrė netinkamai įvykdžiusi pareigą tinkamai suformuluoti ieškinio reikalavimą (nustatyti jo pagrįstą dydį) ir jį įrodyti, taigi būtent ieškovei tenka neigiamos šios pareigos netinkamo vykdymo pasekmės. Nepagrįsti ieškovės teiginiai, esą ji yra silpnesnioji santykio su atsakove šalis, kadangi atvaizdo panaudojimo klausimu šalis siejo būtent komerciniai santykiai, kuriuose ir ieškovė dalyvavo kaip verslininkė.

29.4. Nors formaliai atsakovei priteista bylinėjimosi išlaidų suma viršija Rekomendacijose nurodytą dydį, tačiau būtina atsižvelgti į byloje vykusio proceso specifiką ir to nulemtą bylos sudėtingumą.

29.5. Atsakovė taip pat atkreipia dėmesį į akivaizdžiai ydingai suformuluotus, praktiškai neįgyvendinamus kasacinio skundo reikalavimus – ieškovė, viena vertus, prašo panaikinti pirmosios instancijos teismo sprendimą ir, kita vertus, prašo, panaikinus apeliacinės instancijos teismo nutartį, grąžinti šią civilinę bylą iš naujo nagrinėti apeliacinės instancijos teismui. Antrojo reikalavimo pagrindai ieškovės nėra niekaip paaiškinti ar pagrįsti.

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl teisės į atvaizdą gynimo

30. Asmens teisė į atvaizdą yra asmeninė neturtinė teisė ([CK 1.114 straipsnis](#)), platesnės teisės į žmogaus privatų gyvenimą sudėtinė dalis. Šios teisės apsaugos esmė įtvirtinta [CK 2.22 straipsnio](#) 1 dalyje, kur nustatyta, kad fizinio asmens nuotrauka (jos dalis), portretas ar kitoks atvaizdas gali būti atgaminami, parduodami, demonstruojami, spausdinami, taip pat pats asmuo gali būti fotografuojamas tik jo sutikimu. Vadovaujantis [CK 2.22 straipsnio](#) 3 dalimi, fizinis asmuo, kurio teisė į atvaizdą buvo pažeista, turi teisę teismo tvarka reikalauti nutraukti tokius veiksmus bei atlyginti turtingą ir neturtinę žalą.

31. [CK 2.22 straipsnio](#) nuostatose neregamentuojama, kaip turi būti išreikštas asmens sutikimas būti fotografuojamam ar demonstruoti jo atvaizdą. Kasacinis teismas yra išaiškinęs, kad asmens sutikimas [CK 2.22 straipsnio](#) prasme gali būti duotas tiek žodžiu, tiek raštu, tiek ir konkludentiniais veiksmais, tačiau sutikimas fotografuotis savaime nereiškia ir sutikimo nuotrauką bet koku būdu atgaminėti, parduoti, demonstruoti, spausdinti, nes tai, kad asmuo galėjo sutikti būti fotografuojamas, dar nereiškia, jog jis davė ir sutikimą rodyti nuotrauką ir pan. (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugsėjo 23 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-394/2008 ir joje nurodytą kasacinio teismo praktiką). Kasacinis teismas taip pat yra pažymėjęs, kad asmuo, sutikdamas naudoti savo atvaizdą reklamai ir būdamas informuotas apie komercines panaudojimo aplinkybes, savo valia nusprendžia dėl jam priklausančių teisių įgyvendinimo. Prieš išreikšdamas savo valią, jis turi apsispręsti, ar jam tinka dalyvauti komercinėje veikloje, ar jam priimtina reklamuoti konkretų asmenį, prekę ar paslaugą, taip pat svarstyti kitas jam aktualias aplinkybes, taip pat dalyvavimo tokioje veikloje sąlygas. Taigi sprendimo atsakyti dalies privatumo dėl komercinių sumetimų teisė priklauso tos teisės turėtojui (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. vasario 13 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-22/2012](#)).

32. Kasaciniame skunde teigiama, kad bylą nagrinėję teismai netinkamai įvertino ieškovės duotą sutikimą dėl jos atvaizdo panaudojimo ir tai lėmė netinkamo dydžio žalos nustatymą.

33. Teisėjų kolegija, vertindama šiuos kasacinio skundo argumentus, pažymi, kad nagrinėjamu atveju ieškovė buvo davusi sutikimą būti fotografuojama (taigi atsakovė jos atvaizdą gavo teisėtai), taip pat sutiko, kad atsakovė tam tikru būdu nuotraukas naudotų savo veikloje. Vertindami ieškovės duotą sutikimą ir jo ribas, bylą nagrinėję teismai atkreipė dėmesį į tai, jog ieškovės fotosesija buvo atlikta ne asmeniniais, o komerciniais atsakovės ir jos vadovės, kaip profesionalios makiažo specialistės, interesais, taigi ieškovė, duodama sutikimą šias nuotraukas skelbti atsakovės (verslą vykdančio subjekto) valdomose socialinių tinklų paskyrose, turėjo suprasti, kad nuotraukos šiose paskyrose bus skelbiamos komerciniais tikslais; be to, sutikimą dėl fotosesijos nuotraukų komercinio naudojimo socialiniuose tinkluose ieškovė patvirtino ir savo konkludentiniais veiksmais – spausdama „patinka“ po atitinkamais reklaminiais atsakovės įrašais socialiniuose tinkluose. Taigi bylą nagrinėję teismai konstatavo, kad ieškovė buvo davusi sutikimą fotosesijos nuotraukas naudoti reklaminiais (komerciniais) tikslais, tačiau ne ginčo renginiuose, o jas skelbiant atsakovės valdomose socialinių tinklų paskyrose. Šios apimtys savo veiksmų neteisėtumą atsakovė pripažino iki nagrinėjamos bylos iškėlimo.

34. Teisėjų kolegija neturi pagrindo nesutikti su pirmiau aptartomis bylą nagrinėjusių teismų išvadomis ir pažymi, kad ieškovės sutikimas ir jo apimtis bylą nagrinėjusių teismų buvo vertinami siekiant apibrėžti ieškovės teisių pažeidimo mastą (keturi nuotraukos panaudojimo stende parodose epizodai), dėl kurio abi ginčo šalys iš esmės sutiko. Dėl to nėra teisinio pagrindo pripažinti, kad bylą nagrinėję teismai būtų netinkamai aiškinę ir taikę [CK 2.22 straipsnio](#) 1 dalį, vertindami ieškovės teisės į atvaizdą pažeidimą.

Dėl įrodymų vertinimo nustatant ieškovei atlygintinos turtingos žalos dydį

35. Kasaciniame skunde taip pat teigiama, kad bylą nagrinėję teismai netinkamai vertino bylos įrodymus, nustatydami ieškovei dėl jos atvaizdo naudojimo be sutikimo padarytos žalos (negautų pajamų) dydį.

36. Įrodymų vertinimą reglamentuojančių civilinio proceso teisės normų aiškinimo ir taikymo praktika suformuota ir išplėta daugelyje kasacinio teismo nutarčių. Kasacinis teismas yra išaiškinęs, kad įrodymų vertinimas pagal [CPK](#) 185 straipsnį reiškia, jog bet kokios informacijos įrodomąją vertę nustato teismas pagal savo vidinį įsitikinimą, pagrįstą visapusišku ir objektyviu aplinkybių, kurios buvo įrodinėjamos proceso metu, išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymais (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. sausio 20 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-87-969/2017](#), 47 punktas). Vertindamas įrodymų visetą, teismas turi įsitikinti, kad pakanka duomenų išvadai, jog tam tikri faktai egzistavo arba neegzistavo, kad nėra esminių prieštaravimų, paneigiančių tokias išvadas. Teismas, vertindamas įrodymus, turi vadovautis ne tik įrodinėjimo taisyklėmis, bet ir logikos dėsniais, pagal vidinį įsitikinimą

padaryti nešališkas išvadas. Reikalavimas vertinti įrodymus, vadovaujantis vidiniu įsitikinimu, yra teismo nepriklausomumo principo išraiška, nes niekas negali nurodyti teismui, kaip vertinti vieną ar kitą įrodymą. Įrodymų vertinimas civilinėje byloje grindžiamas taisykle, kad tam tikrų faktinių aplinkybių buvimą teismas konstatuoja tada, kai jam nekyla didelių abejonių dėl tų aplinkybių egzistavimo. Teismas gali daryti išvadą apie tam tikrų aplinkybių buvimą tada, kai byloje esančių įrodymų visuma leidžia manyti, jog labiau tikėtina atitinkamą faktą buvus, nei jo nebuvus (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. kovo 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-139/2010; 2012 m. lapkričio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-465/2012; ir kt.).

37. Kasacinio teismo praktikoje taip pat pažymėta, kad vien tai, jog byloje dalyvaujantis asmuo nesutinka su teismo atliktu įrodymų vertinimu, juos interpretuoja kitaip, nesutinka su teismo išvadomis, nesudaro pagrindo konstatuoti įrodymų tyrimą ir vertinimą reglamentuojančių proceso teisės normų pažeidimą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. birželio 20 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-179-469/2022](#), 53 punktas).
38. Nagrinėjamoje byloje nekilo ginčo dėl ieškovei padarytos žalos, neteisėtai panaudojus jos atvaizdą atsakovės reklaminiuose stenduose parodose, fakto, tačiau šalys nesutarė dėl ieškovės patirtos žalos (negautų pajamų) dydžio. Pagal bendrąją įrodinėjimo naštos paskirstymo taisyklę žalos dydį privalo įrodyti ieškovas. Tai, kad tam tikrais atvejais apskaičiuoti žalą praktiškai gali būti labai sunku, nepakeičia šios įrodinėjimo naštos paskirstymo taisyklės.
39. [CK](#) 6.249 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad jeigu šalis nuostolių dydžio negali tiksliai įrodyti, tai jų dydį nustato teismas. Kasacinis teismas, aiškindamas šią teisės normą, yra nurodęs, kad tai reiškia, jog tuo atveju, kai žalos padarymo faktas, kaip pagrindas prievolei dėl žalos atlyginimo atsirasti, yra įrodytas, ieškinys dėl žalos atlyginimo negali būti atmestas tik tuo pagrindu, kad suinteresuota šalis tinkamai neįrodė patirtų nuostolių dydžio (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. balandžio 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-220-916/2015; 2018 m. liepos 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-270-915/2018, 28 punktas).
40. Kasacinis teismas taip pat yra nurodęs, kad [CK](#) 6.249 straipsnio 1 dalies nuostata, jog jeigu šalis nuostolių dydžio negali tiksliai įrodyti, tai jų dydį nustato teismas, reiškia, kad kai šalys nesutaria dėl nuostolių dydžio, konkretų jų dydį nustato teismas, įvertinęs abiejų šalių pateiktus įrodymus. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti teismą visais atvejais savo iniciatyva rinkti įrodymus priteistinių nuostolių dydžiui nustatyti. Teismas, taikydamas [CK](#) 6.249 straipsnio 1 dalį, turi paisyti rungimosi civiliniame procese principo ([CPK](#) 12 straipsnis). Pateikti nuostolių dydį patvirtinančius ar paneigiančius įrodymus yra ginčo šalių pareiga ([CPK](#) 12, 178 straipsniai) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. lapkričio 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-460/2008; 2010 m. kovo 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-118/2010; 2018 m. birželio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-227-916/2018, 46 punktas). Sprendimą dėl žalos atlyginimo teismas turi priimti tik tada, kai žalos dydis nustatytas, t. y. pasiekiamas įstatyme įtvirtintas įrodinėjimo tikslas – teismo įsitikinimas, pagrįstas patikimais, laikantis įrodinėjimo taisyklių ištirtais įrodymais (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. balandžio 14 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-166/2009; 2012 m. gegužės 11 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2012; 2015 m. balandžio 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-220-916/2015).
41. Teisėjų kolegija pažymi, kad žalos dydis yra fakto klausimas, todėl jis kasaciniame teisme gali būti nagrinėjamas tik tikrinant, ar sprenddami šį klausimą teismai teisingai taikė įstatymą, t. y. tik teisės taikymo aspektu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. rugsėjo 26 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-417/2014](#)).
42. Ieškovei byloje nuosekliai teigiant, kad nėra galimybės tiksliai nustatyti jai padarytos žalos dydį, nes ji neteikia analogiškų paslaugų, bylą nagrinėję teismai vertino visus šalių pateiktus įrodymus, galinčius patvirtinti panašius žinomo asmens atvaizdo panaudojimo reklaminiiais tikslais įkainius, ir palyginę šioje byloje nustatyto ieškovės teisės į atvaizdą pažeidimo mastą su ieškovės atvaizdo panaudojimo konkrečioje „*duomenys neskeltbini*“ reklamos kampanijoje mastu, išskyrę aiškius tokio palyginimo kriterijus, nuo kurių priklauso asmens atvaizdo panaudojimo renginio stende kaina (stendų skaičius, stendo dydis, raška, apipavidalinimas, stendo aplinka, tai, ar naudojamas stendas yra vienintelis, ar jis yra pateikiamas kaip didelio stendo su kitų asmenų atvaizdais dalis, kokioje erdvyje jis naudojamas, ar stende yra asmens vardas ir pavardė, ar galima lengvai atpažinti asmenį, ar naudojamas reklamuojamos prekės ženklas, kokio dydžio auditoriją realiai gali pasiekti (renginio dydis), ar renginys atviras, ar riboto patekimo (pavyzdžiui, su įsigytu biuletu), renginio (stendo panaudojimo) trukmė, taip pat ar asmuo, kurio atvaizdas naudojamas, turi imtis kokių nors papildomų veiksmų stendo parengimo tikslu ir kita). Remdamiesi šiais kriterijais, bylą nagrinėję teismai nustatė, kad šioje byloje nagrinėjamas ieškovės atvaizdo panaudojimas stende renginiuose, į kurias patekimas ribojamas bilietais ir kuriuose dalyvavo palyginti nedidelis skaičius žmonių, yra daug mažesnės apimtys nei „*duomenys neskeltbini*“ reklamos kampanija, už kurią ieškovei buvo sumokėta (*duomenys neskeltbini*) Eur, dėl to atitinkamai sumažino ieškovės reikalaujamą priteisti žalos atlyginimo dydį. Be to, bylą nagrinėję teismai taip pat išsamiai argumentavo, kodėl nesirėmė ieškovės į bylą pateiktomis sąskaitomis faktūromis, bendrovių atsakymais apie nuomonės formuotojų paslaugų kainas rinkoje.
43. Apibendrinama išdėstytus argumentus teisėjų kolegija konstatuoja, kad nėra pagrindo spręsti, jog bylą nagrinėję teismai, priteisdami ieškovei iš atsakovės būtent tokią (*duomenys neskeltbini*) Eur žalos atlyginimo sumą, nukrypo nuo kasacinio teismo formuojamos praktikos, reikalaujančios žalos dydį nustatyti įvertinus abiejų šalių pateiktus įrodymus ir atsižvelgiant į joms tenkančią įrodinėjimo naštą. Bylą nagrinėję teismai tinkamai aiškino ir taikė tiek [CK](#) 6.249 straipsnio 1 dalį, tiek įrodinėjimą reglamentuojančias taisykles.

Dėl bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmosios ir apeliacinės instancijos teismuose, paskirstymo

44. [CPK](#) 93 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, jos turėtas bylinėjimosi išlaidas teismas priteisia iš antrosios šalies, nors ši ir būtų atleista nuo bylinėjimosi išlaidų mokėjimo į valstybės biudžetą. Jeigu ieškinys patenkintas iš dalies, bylinėjimosi išlaidos priteisiamos ieškovui proporcingai teismo patenkintų reikalavimų daliai, o atsakovui – proporcingai teismo atmestų ieškinio reikalavimų daliai ([CPK](#) 93 straipsnio 2 dalis). Teismas gali nukrypti nuo nurodytų bylinėjimosi išlaidų paskirstymo taisyklių, atsižvelgdamas į tai, ar šalių procesinis elgesys buvo tinkamas, ir įvertindamas priežastis, dėl kurių susidarė bylinėjimosi išlaidos. Šalies procesinis elgesys laikomas tinkamu, jeigu ji sąžiningai naudojosi procesinėmis teisėmis ir sąžiningai atliko procesines pareigas ([CPK](#) 93 straipsnio 4 dalis).
45. Taigi [CPK 93 straipsnis](#) nustato bendrąją bylinėjimosi išlaidų paskirstymo taisyklę, kurios pagrindu laikomas principas „pralaimėjęs moka“. Taikant šią taisyklę, atsakomybė už bylinėjimosi išlaidas nustatoma pagal bylos proceso rezultatą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. liepos 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-321-313/2017, 13 punktas; 2021 m. kovo 10 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-47-916/2021, 21 punktas; 2021 m. lapkričio 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-275-823/2021, 1 punktas). Vis dėlto teismas, sprenddamas dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo ir nustatęs, jog konkrečiu atveju bylinėjimosi išlaidų atlyginimo priteisimas, atsižvelgiant į bylos baigtį, nereikštų sąžiningo bylinėjimosi išlaidų byloje paskirstymo, turėtų vadovautis [CPK 93 straipsnio](#) 4 dalies nuostatomis, leidžiančiomis nukrypti nuo šio straipsnio 1–3 dalyse įtvirtintų bylinėjimosi išlaidų paskirstymo taisyklių, atsižvelgdamas į šalių procesinį elgesį ir priežastis, dėl kurių susidarė bylinėjimosi išlaidos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. kovo 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-64-421/2022, 65 punktas).
46. Byloje nustatyta, kad pirmą kartą nagrinėjant bylą pirmosios instancijos teisme ieškovė turėjo 1471,30 Eur; pirmą kartą nagrinėjant bylą apeliacinės instancijos teisme – 2268,75 Eur; antrą kartą nagrinėjant bylą pirmosios instancijos teisme – 1629 Eur,

antrą kartą nagrinėjant bylą apeliacinės instancijos teisme – 1075 Eur bylinėjimosi išlaidų (iš viso 6444,05 Eur).

47. Atsakovė turėjo 2976,40 Eur bylinėjimosi išlaidų pirmą kartą nagrinėjant bylą pirmosios instancijos teisme; pirmą kartą nagrinėjant bylą apeliacinės instancijos teisme – 2579 Eur; antrą kartą nagrinėjant bylą pirmosios instancijos teisme – 1997,95 Eur, antrą kartą nagrinėjant bylą apeliacinės instancijos teisme – 2611,66 Eur (iš viso 10 165,01 Eur).
48. Bylą nagrinėję teismai, pritaikę [CPK 93](#) straipsnio 2 dalyje įtvirtintą proporcinio bylinėjimosi išlaidų paskirstymo taisyklę, atsakovei iš ieškovės priteisė 8320,10 Eur bylinėjimosi išlaidų, patirtų nagrinėjant bylą pirmosios ir apeliacinės instancijos teismuose, atlyginimo.
49. Kasaciniame skunde teigiama, kad toks bylą nagrinėjusių teismų atliktas bylinėjimosi išlaidų paskirstymas, dėl kurio ieškovė prarado visą jai priteistą žalos atlyginimą ir liko skolinga atsakovei daugiau kaip 8000 Eur, neatitinka teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principų, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo, EŽTT praktikos.
50. Atsakydama į šiuos kasacinio skundo argumentus, teisėjų kolegija pažymi, kad EŽTT yra nurodęs, jog taisyklė „pralaimėtojas moka“ ir atitinkama taisyklė, pagal kurią reikalaujama atlyginti kitos šalies patirtas proceso išlaidas (įskaitant advokato atlyginimą), proporcingas sėkmei procese ir priklausančias nuo ieškinio vertės, atgraso potencialius bylininkus nuo išpūstų ieškinų teismuose pateikimo, ji gali būti laikoma teisės kreiptis į teismą apsunkinimu. Toks ribojimas nelaikytinas *per se* (savaime) nesuderinamu su Konvencijos 6 straipsnio 1 dalimi. Kita vertus, ribojimas, paveikiantis teisę į teismą, nebus suderinamas su Konvencijos 6 straipsnio 1 dalimi, jei jis neatitiks teisėto tikslo ir nebus pagrįsto proporcingumo ryšio tarp taikomų priemonių ir ribojimų siekiamo tikslo (žr. 2013 m. liepos 18 d. sprendimą byloje *Klauz prieš Kroatiją*, peticijos Nr. 28963/10). Iš EŽTT jurisprudencijos matyti, jog nepagrįstos bylinėjimosi išlaidos gali kelti problemų pagal Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją pirmiausiai tais atvejais, kai proceso šalies civilinis ieškinys patenkinamas, bet nėra priteisiama visa jo suma, o dėl iš jo priteistos bylinėjimosi išlaidų atlyginimo sumos asmuo praranda didelę dalį ar net visą priteistą finansinį atlyginimą (Europos Žmogaus Teisių Teismo 2013 m. liepos 18 d. sprendimas byloje *Klauz prieš Kroatiją*, peticijos Nr. 28963/10, par. 76; 2021 m. lapkričio 18 d. sprendimas byloje *C’ollic’ prieš Kroatiją*, peticijos Nr. 49083/18, par. 46). Taip pat EŽTT yra pripažinęs, kad išimtiniais atvejais didelės bylinėjimosi išlaidos gali kelti problemų pagal Konvenciją ir tuomet, kai proceso šaliai visiškai nepavyko pagrįsti savo ieškinio ir kai ši šalis dėl tam tikrų priežasčių negalėjo numatyti savo sėkmės perspektyvų, nes, pavyzdžiui, bylos nagrinėjimo rezultatas priklausė nuo naujo teisės klausimo išaiškinimo (Europos Žmogaus Teisių Teismo 2016 m. rugsėjo 6 d. sprendimas byloje *Cindrič ir Bešlić prieš Kroatiją*, peticijos Nr. 72152/13, par. 107).
51. Kasacinis teismas, remdamasis aptarta EŽTT praktika, yra išaiškinęs, kad teismai, skirstydami šalių procese patirtas bylinėjimosi išlaidas, turi atsižvelgti ne tik į galutinį bylos rezultatą, bet taip pat įvertinti ir tai, ar konkrečiu atveju bylinėjimosi išlaidų paskirstymas yra sąžiningas – neatitinka šalims pagrįstai priklausančių piniginių kompensacijų. Tuo atveju, kai bylinėjimosi išlaidų atlyginimo priteisimas nulėmė visišką šaliai pagrįstai priklausančios piniginės kompensacijos netekimą, teismai turi taikyti [CPK 93 straipsnio](#) 4 dalį, leidžiančią nukrypti nuo taisyklės „pralaimėjęs moka“ taikymo ir užtikrinti sąžiningą bylinėjimosi išlaidų byloje paskirstymą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. rugsėjo 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-204-943/2022, 39 punktas).
52. Nagrinėjamoje byloje buvo sprendžiama dėl ieškovės patirtos turtinės žalos atlyginimo ir jos reikalavimas patenktas iš dalies. Teisėjų kolegijos vertinimu, šioje byloje, atsižvelgiant į ieškinio pagrindą (ieškovės neturtinės teisės į atvaizdą pažeidimas pripažintas nustatytu) ir prašomos priteisti žalos įrodinėjimo specifiką, paskirstant bylinėjimosi išlaidas pagal „pralaimėjęs moka“ principą, galėtų būti paneigta ieškovės teisė į teismą ir pažeistas visiško žalos atlyginimo principas. Todėl, vadovaujantis teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principais ([CPK 3](#) straipsnio 7 dalis), šioje byloje taip pat yra pagrindas nukrypti nuo [CPK 93](#) straipsnio 2 dalyje nustatytos proporcinio bylinėjimosi išlaidų paskirstymo taisyklės, nes galutinis bylinėjimosi išlaidų paskirstymo efektas ieškovei yra gana drastiškas, juolab kad jos neturtinės teisės į atvaizdą pažeidimas konstatuotas, atsakovė pripažinta pažeidusia šią teisę.
53. Vis dėlto teisėjų kolegija atkreipia dėmesį į tai, kad nors nagrinėjamas ginčas kilo dėl ieškovės neturtinės teisės (teisės į atvaizdą) pažeidimo padarinių, tačiau tai nėra su asmens sveikata, laisve, garbe ar orumu ir pan. susijęs ginčas, ieškovė nereikalavo priteisti neturtinės žalos atlyginimo, o reikalavimas dėl negautų pajamų atlyginimo už neteisėtą atvaizdo naudojimą patenktas iš dalies. Dėl to būtų nepagrįsta teigti, jog šioje byloje ieškovės reikalavimai buvo iš esmės patenkinti ir jai turėtų būti priteistas visų jos patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimas.
54. Šiuo aspektu pažymėtina, kad pirmosios instancijos teismas, sprenddamas klausimą dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo, pagrįstai įvertino ir šalių procesinį elgesį – tai, kad didžiosios dalies abiejų šalių patirtų bylinėjimosi išlaidų susidarymą lėmė nenuoseklus ieškovės procesinis elgesys: ieškovė buvo pareiškusi pradinį ieškinį dėl daugiau atsakovės neteisėto elgesio epizodų ir, tik apeliacinės instancijos teismui grąžinus bylą nagrinėti iš naujo, gerokai susiaurino ieškinio faktinį pagrindą, palikdama tik tuos atsakovės neteisėtus veiksmus, kurių ši niekada neginčijo ir pripažino jais padarytos žalos faktą, be to, ieškovė keitė ir reikalaujamos žalos sumą, vengė laiku pateikti žalos dydį galinčius patvirtinti įrodymus. Šiame kontekste atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad atsakovė siekė ginčą išspręsti taikiai, atlygino dalį žalos dar iki bylos iškelimo teisme.
55. Remdamasi išdėstytais argumentais, teisėjų kolegija konstatuoja, kad, skirstant bylinėjimosi išlaidas, ieškovė laikytina bylą (iš dalies) laimėjusia šalimi, nes jos neturtinė teisė buvo pažeista ir teismų galutinai konstatuota, jog ji turėjo teisę į didesnę žalos atlyginimą, nei jai geranoriškai buvo sumokėjusi atsakovė, dėl to jai iš atsakovės priteistinas dalies – 2000 Eur – patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimas, o atsakovei jos patirtos bylinėjimosi išlaidos neatlygintinos.
56. Teisėjų kolegija konstatuoja, kad yra pagrindas pakeisti apeliacinės instancijos teismo nutarties dalis, kuriomis paskirstytos pirmosios ir apeliacinės instancijos teismuose šalių patirtos bylinėjimosi išlaidos ([CPK 346 straipsnis](#), 359 straipsnio 1 dalies 2 punktas, 3 dalis).

Dėl bylos procesinės baigties ir kasaciniame teisme patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimo

57. Apibendrinama išdėstyti argumentus, teisėjų kolegija nusprendžia, kad bylą nagrinėję teismai teisingai aiškino ir taikė materialiosios teisės normas, reglamentuojančias teisės į atvaizdą gynimą ir žalos nustatymą, taip pat įrodinėjimo procesą reglamentuojančias proceso teisės normas, nenukrypo nuo kasacinio teismo formuojamos šių normų aiškinimo ir taikymo praktikos, tačiau netinkamai taikė proceso teisės normas, reglamentuojančias bylinėjimosi išlaidų paskirstymą, dėl to apeliacinės instancijos teismo nutarties dalis dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo pakeistina.
58. Ieškovė už kasacinį skundą sumokėjo 35 Eur žyminį mokestį, taip pat pateikė 1700 Eur išlaidas advokato pagalbai surašant kasacinį skundą patvirtinančius įrodymus, prašo priteisti iš atsakovės jos kasaciniame teisme patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimą. Prašoma priteisti suma neviršija Rekomendacijų 7, 8.12 punktuose nustatyto maksimalaus dydžio.
59. Atsižvelgiant į tai, kad ieškovės kasacinio skundo argumentai dėl materialiojo reikalavimo atmetami, o skundo dalis dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo tenkinama iš dalies, ieškovei priteistinas dalies – 400 Eur – kasaciniame teisme patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimas. Atsakovei jos kasaciniame teisme patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimas nepriteistinas.

60. Kasacinis teismas nepatyrė išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 359 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 362 straipsnio 1 dalimi,

nutaria:

Vilniaus apygardos teismo 2022 m. balandžio 12 d. nutarties dalį, kuria paskirstytos bylinėjimosi išlaidos, pakeisti.

Priteisti ieškovei G. G. (*duomenys neskelbtini*) iš atsakovės uždarnosios akcinės bendrovės „Estetikos studija“ (j. a. k. 302381275) 2000 (du tūkstančius) Eur bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmosios ir apeliacinės instancijos teismuose, atlyginimo.

Kitą Vilniaus apygardos teismo 2022 m. balandžio 12 d. nutarties dalį palikti nepakeistą.

Priteisti ieškovei G. G. (*duomenys neskelbtini*) iš atsakovės uždarnosios akcinės bendrovės „Estetikos studija“ (j. a. k. 302381275) 400 (keturis šimtus) Eur bylinėjimosi išlaidų, patirtų kasaciniame teisme, atlyginimo.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai

Virgilijus Grabinskas

Gediminas Sagatys

Egidija Tamošiūnienė